

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:30
מוצאי שב"ק.....9:01
שיעורים כסדרן
נ"ד.....איוב י"ד-ט"ו
בבל.....זבחים ט"ו
ירושלמי.....סנהדרין ל'
תוספתא.....יבמות פרק ה'
רמב"ם.....אישות י"א

שעה 7, גליון 31 (342)

פרשת אחרי קדושים, י"ג אייר, שנת תשע"ח לפ"ק, אבות פרק ג'

מוהר"ש דערציילט

סבלנות ברענגט ישועות

ווען א איד וויל תשובה טון, דארף ער וויסן אז דער עיקר תשובה איז ער זאל קיינמאל נישט זיין אויפגערעגט, קיינמאל נישט זיין גערוועזן, קיינמאל זיך נישט ארוםקריגן מיט זיין ווייב און קינדער, אדער מיט קיין שום מענטש. ווען א מענטש באווייזט דאס אז גארנישט קען אים דערנערווירן און גארנישט קען אים אריינגרענגען אין גערוועזקייט, דעמאלט קען ער זיין פארזיכערט אז זיין תשובה איז אנגענומען געווארן אין הימל.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ו) אז דער עיקר תשובה איז ווען איינער ווערט פארשעמט אדער מען רעדט אויף אים און מען דערנערווירט אים, מען קריגט זיך מיט אים, און דער מענטש שווייגט אפ, דאס איז דער שלימות התשובה.

מען דארף אריינגעצולייגן די ווערטער גוט אין הארץ אריין, אז דער עיקר תשובה איז צו האבן סבלנות, זיין א געדולדיגער מענטש. און דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן ק"ה) אז צוצוקומען צו געדולדיגקייט און סבלנות קען מען נישט נאר דורך אמונה, ווען א מענטש גלייבט אין בורא כל עולמים אז גארנישט פירט זיך אליין, אלעס איז נאר פון דעם בורא כל עולמים אליין, דעמאלט איז ער קיינמאל נישט אין פעס, ער איז שטענדיג געדולדיג, ווייל ער ווייסט אז אלץ איז פונעם באשעפער אליין וואס פירט די וועלט בהשגחה

א גוט ווארט

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן נד):
"כף ראוי להיות מנהג יראי השם, תכף בבקר בהקיצו, קדם שיתחיל שום דבר, יזכר מיד בעלמא דאיתיי, דאס איז דער וועג ווי אזוי אן ערליכער איד דארף זיך פירן, גלייך ווען מען שטייט אויף אינדערפרי זאל ער טראכטן פונעם תכלית - עס קומט נאך א וועלט און קיינער בלייבט נישט דא; עס גייט קומען א טאג וואס מיר אלע וועלן איבערלאזן די וועלט, מען וועט נעמען דעם מענטש און אים אריין לייגן אין גרויב, דארט וועט גארנישט נוצן, נאר דאס ביסל תורה ותפלה וואס מיר האבן זיך אנגעגרייט, וועלן מיר מיטנעמען אויף יענער וועלט."

איז מען הייבט אן דעם טאג מיט זכרון בעלמא דאיתי איז דער גאנצער טאג אן אנדערער טאג, ווייל גופא בתר רישא אזיל, דער גאנצער מענטש גייט נאך דעם אנהייב; אז מען טראכט אז עס איז דא נאך א וועלט, מען געדענקט אז עס איז דא א בית החיים, דעמאלט לויפט מען גלייך די ערשטע זאך אין שול דאווענען, מען זוכט אריין צו כאפן עפעס גוטס וואס וועט איבער בלייבן אויף יענע וועלט. אז מען איז זוכה צו קומען אין שול איז מען ממשיך אויף זיך די השגחה פונעם אייבערשטן.

(עצתו אמונה)

פרשת השבוע

וְאֵל יִבְא כָּכָל עַת אֵל הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לְפָרְכָת אֶל פְּנֵי הַכַּפְרֹת אֲשֶׁר עַל הָאָרֶץ וְלֹא יָמוּת כִּי בַעֲזֵן אַרְאָה עַל הַכַּפְרֹת. מוהר"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן קס"ו) אז א מענטש וואס איז געווען ווייט פונעם אייבערשטן און איין טאג מאכט ער אפ אז ער וויל תשובה טון און צוריק זיין וואויל און ערליך, דאן קומט די מדת הדין און זאגט אז מען קען דאס נישט צולאזן, מען מוז שפען דעם מענטש, מען קען אים נישט לאזן אויף איינמאל ווערן אן ערליכער איד. אבער דער אייבערשטער איז דאך א בעל הרחמים, ער האט רחמנות אויפן מענטש, דערפאר באהאלט זיך דער אייבערשטער אין די מניעות, אפילו עס ווערט טאקע אונטערגעשטעלט שטערונגען פאר'ן מענטש, ער זאל נישט קענען אזוי גרינג תשובה טון. דער אייבערשטער באהאלט זיך אבער דארט, און אויב דער מענטש מיינט עס אמת'דיג, וועט אים דער אייבערשטער העלפן און ער וועט מצליח זיין.

דאס איז וואס דער פסוק זאגט ביי מתן תורה ויעמד העם מרחק - די פשוט'ע מענטשן ווען זיי זעען די מניעות, זיי זעען אז עס גייט נישט אזוי גרינג צו זיין אן ערליכער איד, בלייבן זיי שטיין פון דער ווייטקייט. אבער, ומשה נגש אל הערפל - משה רבינו, דער צדיק לערנט אים, אז אפילו ווען עס זעט אים פארגעפלט, דארף מען זיך נישט דערשרעקן נאר גיין ווייטער מיט א שטארקייט. ווייל, אַשֶׁר שֵׁם הָאֱלֹקִים, דארט אין די געדריכטע געפיל איז באהאלטן דער אייבערשטער.

דאס איז די פשוט אין פסוק, וְאֵל יִבְא כָּכָל עַת אֵל הַקֹּדֶשׁ, מען קען נישט אייביג אזוי גרינג צוקומען צו די קדושה, עס איז שווער, עס איז אויף'ן וועג אסאך שטערונגען. אבער מען דארף וויסן און געדענקן אז מען טאר זיך נישט דערשרעקן ווייל אזוי קומט עס, כִּי בַעֲזֵן אַרְאָה עַל הַכַּפְרֹת, דער אייבערשטער קען מען טרעפן אין די וואלקן, אין די געפיל. עס זעט טאקע אים שווער פון אנהויב, אבער אז מען שטארקט זיך און מען גייט ווייטער אן, וועט דער אייבערשטער העלפן און מען וועט סוף כל סוף זיין אן ערליכער איד.

וכי יגור אתך גר בארצבם לא תונו אתו, מוהר"ש זאגט אז דער פסוק קומט אונז מרמז זיין דאס וואס דער רבי זאגט (שחות הר"ן סי ג"א): "דאס זאלט איר מקבל זיין פון מיר, אז די וועלט זאל אייך נישט נארן, ווייל די וועלט נארט זייער", א מענטש נארט זיך אז ער וועט דא בלייבן אויף די וועלט אויף אייביג, און ער כאפט נישט אז די יארן לויפן, און אט דארף מען שוין צוריק גיין צום אייבערשטן, און דערפאר דארף א מענטש אריינבאפן אויף די וועלט ווי מער מצות ומעשים טובים.

דאס איז פשוט אין פסוק, וכי יגור אתך גר בארצבם לא תונו אתו, די נשמה איז ווי א גר דא אויף די וועלט, און דער פסוק ווארנט אונז מיר זאלן נישט אפנארן די נשמה. רש"י זאגט אויף דעם פסוק, דו זאלסט נישט זאגן פארן גר, "נעכטן האקטו געדינט עבודה זרה, און היינט קומסטו לערנען תורה פונעם אייבערשטן?"

דאס איז אונז מרמז אז מיר זאלן זיך נישט לאזן צוברעכן פונעם יצר הרע וואס זאגט: "ווי אזוי קענסטו לערנען תורה, ווען נעכטן האקטו געטון גרויסע עבירות?" ווייל דער אמת איז אז א איד קען שטענדיג צוריק קומען צום אייבערשטן, נישט קיין חילוק וואס ער האט געטון ביז יעצט.

(זאת התורה קדושים ו')

שאלות ותשובות פרסלב

איז אויסגעהאלטן צו נעמען א גוי'טע צו העלפן אינדערהיים?
שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,
אויף האב געהערט אסאך פון איר און מ'דארף נעמען א "קלינינג לעדי" אינדערהיים, מ'זאל נעמען א גוי'טישע העלפערעך ארויסצוהעלפן מיט די ארבעט אינדערהיים, אז די פרוי זאל זיך נישט דארפן איבערשטרענגען.
תורה היא וללמוד אני צריך, אויף האב געזען ווי מוהרא"ש ז"ע שרייבט אין ספר "חסדי אבות" זייער שארף אז מ'זאל דאס נישט טון, דאס ברענגט אסאך פראבלעמען פון צניעות, חינוך, יחוד, הרהורים רעים, און נאך.
אויף האף אז דער ראש ישיבה וועט מיר דאס קענען אויסקלארן, קען זיין אז דער ראש ישיבה האט אנדערש מקבל געווען פון מוהרא"ש.
א גרויסן יישר כח, דוד

תשובה:

עזרת ה' יתברך

יום ג' פרשת אחרי-קדושים, ט' אייר, כ"ד לעומר, שנת תשע"ח לפקט קטן לכבוד דוד גור יאיר
אויף האב ערהאלטן דיין בריוו.

דאס וואס דו פראגעסט ווי אזוי מען קען רעדן צו אינגעלייט מען זאל העלפן די ווייב און נעמען א פרוי וואס רייניגט אין שטוב (קלינינג לעדי) בשעת מוהרא"ש זאגט קלאר אז מען טאר נישט נעמען קיין פראיעקט פרוי אין שטוב צו רייניגן, אזוי ווי מוהרא"ש שרייבט אין ספר חסדי אבות (על פתחי אבות פרק ב, משנה ה) אויף דעם וואס חכמינו זכרונם לברכה זאגן: "מרבית שפחות מרבית זמה", איינער וואס פארמערט שפחות פארמערט עבירות; זאגט מוהרא"ש אז מען דארף זייער אכטונג געבן נישט אריין צו ברענגען גוי'טעס וואס רייניגן די שטוב, ווייל מען קען צוקומען צו זייער הארבע עבירות, און אפילו מען קומט נישט צו טון אן עבירה, אבער אין טראכטן פון אן עבירה פאלט מען זיכער אריין, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (שבת טו): "אם מידי עבירה יצאנו, מידי הרהור לא יצאנו", און דאס איז זייער הארב אזוי ווי חז"ל זאגן (קמ"ט ט): "הרהורי עבירה קשים מעבירה"; נאך זאגט מוהרא"ש אז מען קען נישט נעמען אן איסור יחוד. און מוהרא"ש פירט דארט אויס אז מען זאל אנטאגן פאר די קינדער זיי זאלן אויף אכטונג געבן נישט אריין צו נעמען אין שטוב קיין גוי'טע.

דארפסטו אבער וויסן דעם פלל אז (וישלימי ראש השנה פרק ג, הלכה ה): "דברך תורה עניים במקומן, ובעשירים במקום אחר"; קוק אריין אין די אנדערע פירושים פון מוהרא"ש אויף אבות ווי מוהרא"ש זאגט אז אויב די ווייב דארף א פרוי ארויס צו העלפן איז שטוב, זאל מען אכטונג געבן נישט צו זיין אין שטוב אין די צייט ווען די קלינינג לעדי איז דארט. אזוי אויף טארן די קינדער נישט זיין אין שטוב, ווייל מען קען צוקומען צו שלעכטע זאכן, אזוי ווי מיר ווייסן ווי שטארק דער רבי האט אונז מזהיר געווען מיר זאלן האבן א רייע מה, אזוי ווי ער האט געזאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב, סימן קמ"ד): "ס'האט א פנים אז מ'מוז זיך פון א הרהור זייער היטן".

אזוי פירן זיך ערליכע אידן, מען נעמט נישט אריין אין שטוב קיין פראיעקט פרוי ווען דער מאן אדער די אינגלעך געפונען זיך אין שטוב; מען געבט זייער אכטונג אז די שטוב זאל זיין הייליג און ריין. דאס וואס מוהרא"ש איז אזוי קעגן אריין נעמען אין שטוב פראיעקט פרויען וואס העלפן רייניגן, ווייל אז דער מאן אדער די קינדער זענען אין שטוב, איז שוין בעסער אז די שטוב זאל נישט זיין אויפגערוימט ווי איידער מען זאל צוקומען צו איין שלעכטע מחשבה רחמנא לצלן.

אין יאר פאר פסח האט מען איבער געפארבט דעם רביניס שטוב אין ברסלב; מען האט ארויסגעטראגן אלע מעבל וכיוצא אין די קינדער און עס זאל נישט ווערן שמוציג, און אויף די פלים וואס זענען איבערגעבליבן אין שטוב האט מען אויסגעשפרייט לייכלעכער עס זאל נישט ווערן שמוציג. ביים רבי'ן אין שטוב איז געווען א זינגער, און דעם רביניס טאקטער אדל האט דאס באדעקט מיט איר טיכל אז עס זאל נישט שמוציג ווערן, ווען דער רבי איז אריינגעקומען אין שטוב און דאס באמעקט, האט ער איר געזאגט: "נישט מיט אזא זאך דעקט מען איבער, עס זענען פארהאנען היינט אזעלכע פארמישטע מחזות, וואס ווען זיי זענען נאר א פרויען טיכל באקומען זיי שוין שלעכטע מחשבות! נעם עס אראפ אז דעק עס איבער מיט א גווייטע זאך". זעט מען פון דעם ווי שטארק דער רבי האט אכטונג געגעבן אז מען זאל האבן ריינע מחשבות.

וואויל איז פאר דעם וואס געבט אכטונג נישט אריין צו ברענגען אין שטוב קיין גוי'טעס ווען דער מאן אדער אינגלעך זענען דארט, וועט מען נישט צוקומען צו קיין שלעכטע.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן קענען אויפציען אונזערע קינדער ריין און הייליג.
BreslevCenter.com/answers

>>>>>

פרטיות, ווי די חז"ל זאגן (חולין ז'): אין אדם נוקף אצבעו מלמטה אלא אם כן מכריזין מלמעלה; א מענטש כאפט נישט קיין קלאפ זיך דעם קליינעם פינגער נאר אז מען האט אויסגערופן קודם פון אויבן, און נישט פירט זיך אליין. איבערדעם דארף מען זיך איינקויפן די מדה פון סבלנות, געדולדיגקייט, האבן געדולד צו יעדעם איינעם, ובפרט צו די ווייב און קינדער, וואס דאס ווייזט אז ער האט שוין תשובה געטון, און זיין תשובה איז אנגענומען געווארן אויבן אין הימל.

א איד דארף זיך איינקויפן די טייערע מדה פון סבלנות אין שטוב, וואס דאס איז די שענסטע מדה און דאס ברענגט א ברכה אין שטוב. אזוי ווי מען דערציילט פון פשוטע מענטשן, וואס זיי האבן זיך קיינמאל נישט געקריגט אין שטוב, און זיי זענען געהאלפן געווארן מיט גרויסע מעכטיגע ישועות, הן מיט גערעכטע קינדער הן מיט פרונסה.

צום הייליגן שינאווער רב ז"ע איז געקומען א פארפאלק - נאך איין און צוואנציג יאר לעבן צוואמען - צו א דין תורה. זיי האבן נישט געהאט קיין קינדער לע, האבן זיי צווישן זיך באשלאסן אז זיי וועלן זיך גט'ן, אפשר וועט דער מזל זיי ברענגען אז ביידע וועלן נאכאמאל חתונה האבן מיט אנדערע און זיי וועלן האבן קינדער. נאר וואס איז געווען די דין תורה? אזוי ווי זיי זענען געווען פארמעגליך מיט פרונסה, דער מאן האט געהאט א פארבריק, און צווישן זיי איז קיינמאל נישט געווען קיין שום ווערטער קריגעריי, זייט זיי האבן חתונה געהאט האבן זיי זיך קיינמאל נישט געקריגט, נאר געלעבט בשלום. "איז וואס איז די דין תורה?" - פראגעט דער הייליגער שינאווער רב ז"ע. זי האט געטענה'ט אז דאס פארבריק זאל בלייבן ביי אים, ער זאל האבן פרונסה, כדי ער זאל קענען לערנען מיט א קלארן קאפ; און ער האט געטענה'ט, ניין! דאס פארבריק זאל זיין ווייב נעמען, ווארום ער וועט זיך אן עצה געבן אן דעם פארבריק, און זי געבעט וועט בלייבן אן גארנישט, זאל זי כאטש האבן פון וואו צו נעמען פרונסה. ווי דער הייליגער שינאווער רב ז"ע האט דאס געהערט האט ער זיך אנגערויפן: "דער פארבריק וועט בלייבן פאר ענק ביידע, איר וועט זיך נישט גט'ן, איבער א יאר אין די צייט וועט איר האבן א בן זכר!", און אזוי איז געווען.

זעט מען פון דעם וואס איז דער כח פון א פארפאלק וואס קריגן זיך קיינמאל נישט און זענען געדולדיגע מענטשן, אז זיי ווערן געבענטשט מיט אלעם גוטן. און אזוי האט דער הייליגער רבי געוואלט אז מען זאל אפגעבן גרויס פבול פאר'ן ווייב, און ער האט געזאגט (שיחות הר"ן, סימן רס"ג - רס"ד): "דער סמ"ך מ"ם טוט אלעס עס זאל זיין א מחלוקת צווישן מאן און ווייב, כדי זיי מכשיל צו זיין מיט עונות און חטאים וכו'". א מענטש דארף זיך באטראכטן: וויפיל צער און ליידן האט זיין ווייב? צער געבור, והלידה, והגידול, וכיוצא, זי מוטשעט זיך זייער שטארק מיט די קינדער, דערפאר דארף מען זייער רחמנות האבן אויף די ווייב, און איר ארויסהעלפן. וואויל איז דער מענטש וואס פאלגט דעם הייליגן רבי'ן וועט אים גוט זיין אויף די וועלט און אויף יעדע וועלט.

(אשר בנחל אידיש, חלק א, מקתב ז')

פארוואס קומט דאס מיר?

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א, סימן ט"ו) אז ווער עס וויל שפירן דעם אור הנגוז זאל עוסק זיין אין בחינת משפט, דאס מיינט אז דער מענטש זאל זיך אליין משפט'ן, ער זאל מאכן א חשבון, "פארוואס קומט אויף מיר די צרה? און ווען א איד וועט זיך משפט'ן אויף יעדע זאך ווי ער פירט זיך, דעמאלט וועט ער שוין פון גארנישט מורא האבן.
עס ווערט דערציילט אויף דעם הייליגן חתם סופר ז"ע, אז ער איז געפארן איינמאל צו א מרחץ וועגן זיין געזונט, און מען האט געפונען פאר אים אז ער זאל זיין ביינאכט ווען קיינער איז שוין נישטא דארט, ער האט געוואלט זיין אליין אין דעם פלאץ וואו עס קומט ארויס די שוועבל וואסער וואס עס איז א רפואה.

דארטן איז געווען צוויי גרויסע אייזערנע טירן, און ווי נאר ער איז אריין האט זיך פארשלאסן אויף אים די צוויי גרויסע אייזערנע טירן און ער האט נישט געקענט ארויס, דערן ווייל איז די גאנצע צימער פול געווארן מיט פארע פון די היץ וואס דארטן איז געווארן, און ער האט נישט געקענט ארויס גיין, ער האט געשפירט אז ער גייט דערשטיקט ווערן. האט ער אנגעהויבן זיך צו משפט'ן, פארוואס קומט אים אזא מיתה משונה פון חנק? ביז עס איז אים איינגעפאלן אז חז"ל זאגן (שבת ק"ה) כל המתעצל בהספידו של חכם אינו מאריך ימים; און אזוי ווי עס איז דעמאלט נסתלק געווארן א גרויסער גאון, רבי דוד דייטש ז"ל, און ער האט אים נישט מספיד געווען, האט ער צאמגעשטעלט אז דאס מוז זיין די סיבה פון זיין מלב, און ער האט אויף זיך מקבל געווען אז ער וועט אים מספיד זיין גלייך ווען ער וועט ארויס גיין, און וואונדער איבער וואונדער איז געשען אז די שווערע טירן האבן זיך אליין געעפנט און אזוי איז ער ניצול געווארן און האט געקענט ארויס גיין, און ער האט גלייך געלאזט צוזאם רופן אלע אידן וואס האבן זיך געפונען אין מרחץ און האט געזאגט אויף אים א גרויסע הספד.

פון דעם זעט מען ווי מען דארף לעבן מיט א חשבון אויף יעדע זאך, ווי די חז"ל זאגן (ברכות ה'), מי חשיד קודשא בריך הוא דעביד דינא בלא דיינא? יעדע זאך וואס עס קומט אויפ'ן מענטש איז מיט א ריכטיגער חשבון. דערפאר דארף זיך א איד משפט'ן אויף יעדע זאך, און אזוי וועט ער קענען תשובה טון, און עס וועט לייכטן אויף אים א גרויסער ליכט. וואויל איז דעם מענטש וואס לאזט זיך נישט נארן אויף דעם עולם.

(אשר בנחל אידיש, חלק א, מקתב ח')

ל"ג בעומר

דער טאג ל"ג בעומר איז זייער א גרויסער טאג, עס ווערט אנגערופן די "יומא דהילולא" פון רבי שמעון בן יוחאי, דער טאג איז רבי שמעון'ס פערזענליכע שמחה. ער טיילט דעמאלט אויס טייערע מתנות פאר יעדן איינעם, אזוי ווי רייכע מחותנים פירן זיך צו טיילן ביי א שמחה טייערע מתנות, און אזוי טיילט רבי שמעון אויף. די גמרא זאגט (ברכות ט.) "כדאי הוא רבי שמעון לסמך עליו בשעת הדחק". צדיקים האבן דאס געטייטשט אז ווען א איד געפינט זיך אין א שעת הדחק, עס איז אים ענג, ער איז אין א צרה, קען ער געהאלפן ווערן אין די זכות פון דעם גרויסן נאם רבי שמעון בן יוחאי.

אפילו ווער עס איז נישט זוכה צו פארן אויף מירון צו זיין ביי רבי שמעון אין דעם טאג פון ל"ג בעומר, קען זיך אבער באהעפטן צום צדיק פון וואו ער איז. דאס ווערט גערעכנט ממש אזוי ווי מען איז דארט, ווייל וואו דער מענטש טראכט דארט איז דער גאנצער מענטש. דערפאר איז דער טאג ל"ג בעומר זייער א גרויסער טאג, מען קען דעמאלט פועלן אלעס גוט, מען זעצט זיך אונעק און מען בעט זיך אויס ביים אייבערשטן וואס מען וויל, אין זכות פונעם בעל הילולא רבי שמעון בר יוחאי.

ספעציעל ווען מען עפנט אויף א ספר הזהר, מען זיצט אויפ'ן ספר, און מען רעדט צום אייבערשטן, ווערט דאס גערעכנט אזוי ווי מען איז ביים ציון. אזוי ווערט גערעכנט אין ספר "מאור עינים" (ושם לה מסכת שבת) אז דער צדיק איז באהאלטן אין זיין ספר. און אזוי זאגט דער רבי (ליקוטי מוה"ר חלק א, סימן קע"ב) אז דער פנים, שכל און נשמה פונעם צדיק ליגט אין זיין ספר, און דערפאר ווען מען זיצט ביים ספר פונעם צדיק ווערט עס גערעכנט אזוי ווי מען איז ביי זיין ציון.

אנדאך ווער עס איז נא זוכה צו פארן אויף מירון צו זיין ממש ביים ציון איז נישט דא קיין גרעסערע זאך פון דעם. אפילו א גאנץ יאר איז אויף זייער א גרויסע זאך צו גיין צו קבר פון א צדיק, און זיכער ווען עס איז אין די יומא דהילולא פון דעם צדיק. און נאךדערצו ביי רבי שמעון אין מירון ל"ג בעומר, קען מען זיכער פועלן גרויסע ישועות און רפואות און אלעס גוט.

א רואיג פלאץ אין א ווינקל

די וואס פארן נא קיין מירון אום ל"ג בעומר דארפן וויסן אז רבי שמעון געפינט זיך נישט נאר אין די מערה, נאר ער איז אויף אין גאנצע נעגנט ארום, אין די גאנצע בארג פון מירון. די גאנצע בארג האט די קדושה פון רבי שמעון, מען דארף זיך נישט מוסר נפש זיין זיך אריינצושטופן אין די מערה. מען טראפט זיך א רואיג פלאץ אין א ווינקל, און פון דארט איז מען זיך מקשר צו רבי שמעון, און מען בעט זיך אויס ביים אייבערשטן אלעס וואס מען דארף. דער זכות פון רבי שמעון מיט אלע גרויסע צדיקים וואס ליגן דארט באהאלטן איז זיכער מגין אז מען נאל שגעל געהאלפן ווערן מיט וואס מען דארף.

אן אינטעראסאנטע זאך זעט מען ביי רבי שמעון אין מירון, עס קומען זיך צוזאם אלע שמוות-השראף פון רבי גרויס. רבנים און אדמו"רים, חסידים און מתנגדים, אשכנזים און ספרדים, אלע קומען צו רבי שמעון און געפינען זיך דאס פלאץ דארט, ווייל די גרויסע צדיקים האבן א שפראך צו יעדן איד און אויסנאם. אין ספר בית אהרן פון דעם צדיק רבי אהרן קארלינער ז"ע שטייט א געוואלדיגע לשון: "אזוי ווי דער אייבערשטער איז פאר יעדן איינעם, אזוי איז רבי שמעון אויף פאר יעדן איינעם, און אפילו פאר נידריגע מענטשן". זעט מען אז דערער איד קען האבן חיות פון רבי שמעון בן יוחאי, און דערפאר פארן אויפ'ן אידן צו זיין ציון, און פועלן אויס אלעס גוט.

שיסן מיט א פייל און בויען

דער רבי זאגט (ספר המדות אות בנים סימן ט"ג) אז צו שיסן מיט א פייל און בויען אום ל"ג בעומר, איז א סגולה פאר קינדער. דאס מיינט סיי א סגולה צו האבן קינדער, און סיי א סגולה צו האבן נחת פון די קינדער, און זיי אויפציען גרונטערהייט. אנשי שלומינו פירן זיך צו מקוים זיין וואס דער רבי זאגט, און שיסן מיט א פייל און בויען אום ל"ג בעומר.

מען קען דאס פארשטיין לויט די מעשה וואס דער מדרש דערציילט אז עס איז אמאל געקומען א פאר-פאלק צו רבי שמעון בר יוחאי אז זיי ווילן זיך גטן ווייל עס איז שוין דורך א לאנגע צייט פון זייער חתונה און זיי האבן נאכנישט זוכה געווען צו האבן קינדער. האט זיי רבי שמעון געזאגט אז זיי קענען זיך גטן אבער אזוי ווי ביי זייער חתונה האבן זיי געמאכט א גרויסע סעודה, נאלן זיי יעצט אויך מאכן א גרויסע סעודה ביים זיך גטן. זיי האבן אזוי געטון, זיי האבן געמאכט א גרויסע סעודה ביי זיי אינדערהיים, דער מאה האט זיך אנגעטרעטן מיט וויין ביי די סעודה, און נאך די סעודה האט ער געזאגט צו זיין ווייב שיכור'ערהייט: <<<<<<

שאלות ותשובות ברסלב

טראכט נישט פון יענעם

בעזרת ה' יתברך

יום ד' פרשת שמני-א, י"ב ניסן, שנת תשע"ח לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן קצ"ח): "מי שרוצה כבוד הוא שוטה", ווער עס וויל כבוד איז א שוטה. דער רבי ברענגט דארט א משל, אז אמאל איז געווען א גענעראל וואס האט געשיקט זיין אויפזעצער צו איינע פון זיינע שטעטלעך זיך אוימקוקן דארט, ווען דער אויפזעצער איז אנגעקומען אהין האבן די מענטשן געמיינט אז ער איז גאר דער גענעראל, זיי האבן זיך געבוקט פאר אים און געפאלן צו זיינע פיס, מען האט אים גערופן מיט אלע שיינע טיטלעך און אים אפגעגעבן דעם גרעסטן כבוד. ביי איינמאל איז דער גענעראל אליינס אהין געפארן און דער אויפזעצער איז אויך מיט גרעסען פאר אים. דער גענעראל האט גערעדט מיטן אויפזעצער איבער געוויסע זאכן וואס דארפן ווערן ערלעדיגט, אינצווישן האט דער גענעראל גערופן איינע פון די שוטר'ים אים אויספראגען אויף זאכן וכו', דער שוטר האט נישט געוואוסט ווער דער גענעראל איז, ער האט נאר געקענט דעם אויפזעצער, איז ער געפאלן צו די פיס פונעם פקיד און ווען דער גענעראל האט אים געפראגעט זיינע שאלות האט ער נישט געענטפערט פארן שר, ער האט נאר גערעדט צום אויפזעצער, זאגט דער רבי: "אזי נתהפכו פני הפקיד כשולי קדוה, ונתבלש מאד", האט זיך דער אויפזעצער זייער פארשעמט, "כי אין ביוזן גדול מהו, שבעיני השור נתנים לו כבוד הזה", ווייל עס איז נישטא קיין גרעסערע ביוזן פארן פקיד אז מען געבט אים כבוד ווען ער שטייט פאר זיין האר - דער גרויסער שר, זייני שם.

ווען א מענטש לעבט מיט אמונה ברויה ומזופכת, ער ווייסט און שפירט אז דער אייבערשטער איז מיט אים, ביי אים און נעבן אים - אזא מענטש ווערט נישט באליידיגט אויב מען האט אים נא כבוד געווען אדער מען האט אים נישט כבוד געווען, ווייל דער אייבערשטער איז דא, ער שעמט זיך פונעם אייבערשטן, ער ווייסט אז עס איז נישט דא גארנישט אויף דער וועלט אויסער דעם אייבערשטן.

בנוגע וואס דו טראכסט א גאנצן טאג וואס יענער טראכט פון דיר און דו הערסט נישט אויף איבער טראכטן צי מען האלט אז דו ביסט נא חשוב אדער נישט; קודם כל: ווער האט צייט צו טראכטן פון א צווייטן, ווער האט צייט צו זיין פארגומען מיט א צווייטן? יעדער איינער האט זיך זיינע שוועריקייטן אין לעבן, זיינע איבערגעגעבן מיט וואס ער דארף זיך דורך קומען און זיך אן עצה געבן וכו'; חוץ מהו, וואס האסטו מיט יענעם, וואס וועט שוין זיין אויב יענער וועט האלטן פון דיר? דער עיקר דארפן מיר זיין באוויליגט אין די אויגן פונעם אייבערשטן, דער עיקר דארפטו זיין אז אויבן אין הימל זאלן מען האלטן פון דיר.

מוהר"א ז"ל זכרונו לברכה פלעגט אסאך דערציילן די פאלגענדע מעשה. מען האט אמאל געהערט פסח ביינאכט ווי א פשוטער איד וויינט ביי די ווערטער: "תם מה הוא אומר?" ער האט עס איבער געזאגט נאכאמאל אז נאכאמאל, האט מען אים געפראגעט: "וואס איז דא צו וויינען ביי די ווערטער?" האט ער געזאגט: "איך פארשטיי נישט גארנישט, איך זע אין די הגדה אז דער חכם זאגט עפעס און דער רשע זאגט עפעס, וואס גייט מיר אן וואס דער חכם זאגט אויף מיר, וואס דער רשע האלט פון מיר? אבער 'תם, מה הוא אומר?' ער וויינט מיטן פינגער אויף ארויף, וואס זאגט מען אויף מיר אויבן אין הימל (אויף רוסיש זאגט מען 'דארט' - תם). דערפאר וויינט ער: 'תם, מה הוא אומר?' וואס זאגט מען אויבן אויף מיר? דער האלט איז איך בין א בטלן, דער האלט איך בין א שלמזל, אבער רבוננו של עולם וואס האלט פון מיר? רבוננו של עולם איך וויל זיין באוויליגט אין זיינע אויגן.

מוהר"א ז"ל זכרונו לברכה האט דערציילט אז איינמאל איז דער הייליגער בעל שם טוב זכותו גאן עלינו געגאנגען באזוכן א חולה. בשעת דער בעל שם הקדוש איז דארט געווען האט דער חולה אויסגעהויכט זיין נשמה און דער בעל שם טוב האט געשמייקלט. ווען דער בעל שם טוב איז ארויס פון דארט האבן אים די תלמידים געפראגעט פארוואס ער האט געשמייקלט, האט ער זיי געזאגט אז ווען עס איז געקומען די מינוט ווען דער חולה האט געדארפט נסתלק ווערן, האט ער זיך אויסגעדרייט זיין קאפ צום עולם צו ווייזן אז ער שטארבט מיט א שיינע מיתה, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פתיחת לב): "פניו פלפי העם, סימן יפה לו" - אויב א מענטש שטארבט מיטן פנים מיטן פנים אויסגעדרייט צום וואגט, איז דאס א שלעכטער סימן; דער מענטש דא וואס איז יעצט נפטר געווארן האט אין זיינע לעצטע רגעים אינזיך געהאט אז דער עולם זאל זען אז ער שטארבט מיט א גוטע מיתה... דערפאר האב איך געלאכט, איך האב געזען אז א מענטש קען זיין אזוי נאריש, ער גייט שוין אונעק פון דער וועלט, ער שטארבט אט אט און ער האט נאכאלץ אינזיך כבוד; זעט מען ווי קליינעפייג א מענטש איז ווען ער לעבט נישט מיט אמונה.

טייערער ליבער ברודער, נעם דעם רבנים עצה פון התבודדות; גיי אין א ליידיגע פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט און רעד זיך אויס דאס הארץ פארן אייבערשטן אויף דיין אייגענע שפראך. בעט אים ער זאל רמזנות האבן אויף דיר, ער זאל דיר העלפן זאלסט זוכה זיין צו האבן א קלארע אמונה, א ריינע אמונה, און דו זאלסט שפירן ווי דער אייבערשטער שטייט נעבן דיר. איינמאל מען לעבט מיטן אייבערשטן אינטערעסירט שוין נישט וואס יענער זאגט, מען זוכט דער עיקר צו טון דעם רצון פונעם אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן זוכה זיין ארויס צו גיין פון אונזער מצרים, מיר זאלן לעבן מיט אמונה אינעם אייבערשטן, דעמאלט וועלן מיר זיין גליקליך און צופרידן.

א פשרין פרייליכן יום טוב.

וְעוֹנֵן דּוֹ גַּיִסְט יַעֲקֹב אֵהִיִּים צוֹ דִּינֵי טַאָטְע'ס הוּיז קֶענָטְט דיר אויסקלויבן סיי וועלכע גרופע זאך וואס דו דארפסט פון דאן עס מיטגעמען מיט דיר, און אזוי איז ער איינגעשלאפן שיכורערהייט. ווען דער מאן מאן איז שוין טיף געשלאפן, האט די פרוי געזאגט פאר אירע קנעכט אז זיי זאלן אויפהייבן דעם מאן מיט זיין פֿעט און אים אריבערטראגן צו איר טאטע'ס הויז. זיי האבן אזוי געטון, זיי האבן אים אריבער געטראגן צו איר טאטע'ס הויז מיט זיין פֿעט. ווען דער מאן האט זיך דערנוועקט און ער האט געזען וואו ער געפינט זיך, האט ער איר געפֿרעגט: "וואו געפינט איר זיך דא?" האט זי געענטפֿערט: "דו האסט מיר געזאגט אז איר קען געמען סיי וועלכע גרופע זאך וואס איר וויל פון דיינ הויז, און עס אהיים טראגן צו מיין טאטע'ס הויז, און דערפאר האב איר דיר גענומען, דאס איז די פֿעסטע זאך וואס איר האב זיך אויסקלויבן..."

זענען זיי צוריק געגאנגען צו רבי שמעון, זיי האבן אים דערציילט די מעשה, און געפֿרעגט וואס זיי זאלן טון ווייטער. ווען ער האט געהערט די מעשה האט ער זיי געזאגט: "אויב אזוי, אז איר האט זיך אזוי שטארק ליב, זאלט איר טאקע בלייבן אינאיינעם, און איר וואונטש אייך אן אז איר זאלט געהאלפן ווערן מיט קינדער". און אזוי איז טאקע געווען אז זיי זענען געהאלפן געווארן מיט ליכטיגע געזונטע קינדער. זעט מען ווי רבי שמעון בר יוחאי האט געהאלפן אידן צו האבן קינדער. און דערפאר איז דער טאג ל"ג בעומר, וואס דעמאלט איז זיין יומא דהילולא, מסוגל פאר קינדער.

(שיחות מותר"ש ערך ל"ג בעומר)

פֿסח שני

פון די מצוה פון פֿסח שני קען זיך יעדער איד ארויסנעמען א געוואלדיגע התחזקות אין יעדן מצב. עס זענען געווען מענטשן וואס זענען געווען טמא ביים ערשטן קרבן פֿסח, און זיי האבן נישט געקענט מקריב זיין דעם קרבן פֿסח, זיי האבן אָבער נישט אויפֿגעגעבן, נאר זיי זענען געקומען צום צדיק, צו משה רבינו, און געשענה'ט למה נגדע - פֿארנואס זאלן מיר זיין ווייניגער? מיר ווילן אויך מקריב זיין דעם קרבן פֿסח, און דער אייבערשטער האט זיי געגעבן גערעכט און זיי וועלן קענען מאכן דעם קרבן פֿסח אין פֿסח שני.

דאס איז א מוסר השכל פאר יעדן איד, אפילו ווען עס לויפן דורך טעג וואכן און חדשים מיט גארנישט, דארף מען געדענקן אז עס איז קיינמאל נישט צו שפֿעט, מען קען אייביג אנהייבן פון ניי צו זיין אן ערליכער איד, אזוי ווי די אידן וואס האבן געפֿראקט דעם ערשטן קרבן פֿסח, וואס דעמאלט זענען די אידן אריין אין די קדושה, און זיי האבן נאך אלץ געהאט א תֿנקה, און די זעלבע איז ביי יעדן איד.

דער צדיק רבי ישׂראל סאלאנטער ז"ל איז אמאל אריינגעגאנגען צו א שוסטער אביסל שפֿעט ביינאכט, ער האט זיך אנטשולדיגט פֿאר'ן קומען אזוי שפֿעט, אָבער ממש יעצט האט זיך זיין שׂף צוריקן, און ער וויל וויסן אויב דער שוסטער קען עס נאך פֿארעכטן. האט דער שוסטער געזאגט: "ווי לאנג די ליכט ברענט נאך, קען איר עס נאך פֿארעכטן".

רבי ישׂראל ז"ל איז זייער נתעורר געווארן פון די ווערטער וואס ער האט געהערט, "דאס איז דאך א געוואלדיגע מוסר השכל, ווי לאנג די ליכט, וואס דאס איז די נשמה, ברענט נאך, קען מען אלעס פֿארעכטן", און ער פֿלעגט דאס איבער'חזר'ן זיין גאנץ לעבן, "ווי לאנג א מענטש לעבט נאך, קען ער אלעס פֿארעכטן".

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר ח"א סי' ת"ח) פֿארנואס הייסט די הימל "שמים"? ווייל עס איז צוזאמגעשטעלט פון אש און פֿארדארקן, גלייב אז דו קענסט אויך פֿארעכטן "שם קיים", ווייל ווי לאנג א מענטש לעבט קען ער אלעס פֿארעכטן.

איין זאך דארף מען אָבער געדענקן אז דאס דארף גיין דורך א צדיק, אזוי ווי מיר זען אז די אידן וואס האבן געוואלט מקריב זיין דעם קרבן פֿסח האבן געדארפט גיין צום צדיק משה רבינו און ער האט זיי געהאלפן, און די זעלבע איז אין אלע דורות, ווען א איד כאפט זיך אז ער פֿארברענגט די יארן מיט נארישקייטן, און ער גייט צום צדיק, און ער פֿאלגט וואס דער צדיק לערנט אים, וועט ער זיכער אלעס פֿארעכטן און זיין אן ערליכער איד.

(שיחות מותר"ש חלק י"ד ערך פֿסח שני)

א הימל מענטש

פֿסח שני מעג מען האבן חמץ און מצה צוזאמען אינדערהיים, דאס לערנט אונז אז מען קען האבן גשמיות און רחוקות אינאיינעם. עס איז דא א טעות ביי מענטשן אז צו זיין א צדיק, א "הימל מענטש", דארף מען זיך אינגאנצן אפשיידן פון די וועלט, זיך איינשפארן אינדערהיים און נישט רעדן מיט קיינעם. אָבער דער אָמת זאגן חז"ל (בראשית ו' ב' ד') פֿארנואס הייסט די הימל "שמים"? ווייל עס איז צוזאמגעשטעלט פון אש און מים, פון פֿייער און פון וואסער, פון צוויי געגנזייטיגע זאכן, וואסער לעשט אים פֿייער, און פֿייער טרוקנט אויס וואסער, און ווען די ביידע זאכן שטעלן זיך צוזאם ווערט דאס א הימל.

דאס מיינט א "הימל מענטש", פון איין זייט לעבט ער אויף די וועלט מיט זיין ווייב אין קינדער און ער האנדלט מיט מענטשן, אָבער פון די אנדערע זייט איז ער אן ערליכער איד, ער דאווענט דריי מאל א טאג מיט מגן, ער כאפט אריין יעדן טאג עטליכע פֿסוקים חומש אביסל משניות אביסל גמרא אביסל שלחן ערוך. דאס איז א ריכטיגע הימל מענטש.

(שיחות מותר"ש חלק י"ד ערך פֿסח שני)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

אידן זענען זיך מחי' מיט די ברסלב'ע טעלעפאן ליניעס

די טעלעפאן ליניעס פון "קול ברסלב" ווערן טעגליך פארפלייצט מיט צענדליגער טויזנטער טעלעפאן-רופן, פון אידישע קינדער וועלכע זענען זיך מחי' מיט די ווארימע דברי חיזוק והתעוררות, און נאך פילע אינטערעסאנטע זאכן.

אויף די "קול ברסלב" ליניע איז דא א ריזיגע אויסוואל פון דרשות און שיעורים און חיזוק, מלא וגדוש מיט די געוואלדיגע לימודים און עצות פון הייליגן רבי'ן, מיט וואס מען קען דורכגיין דאס לעבן מיט א געשמאק ברוחניות ובגשמיות.

ווי אויך קען מען הערן א גרויסע אויסוואל פון הערליכע און הארציגע ניגונים, ביים אפטיילונג פון "היכל נגינה", אריינגערעכנט דער נייער אלבום ספעציעל לימי הספירה, געזינגען געווארן אן קיין מוזיק.

מיט'ן אייבערשטנס הילף איז דא צוגעשטעלט לאקאלע נומערן פאר פארשידענע היימישע געגנטער איבער די וועלט, איר קענט געפונען די נומערן דא אונטן אויפ'ן גליון.

פאר די פרויען איז דא א באזונדערע האטליין, "קוואל פון חיזוק", מיט גאר אינטערעסאנטע און אינהאלטספולע שיעורים און נאך.

אויף דעם ליניע קען מען הערן יעדן טאג קורצע טעגליכע חיזוק, מען קען הערן גאר אסאך אינטערעסאנטע "מעשיות פון תפלה" פון פרויען וואס זענען געהאלפן געווארן דורכ'ן בעטן דעם אייבערשטן. אויך קען מען הערן פארגעלערנט "שאלות ותשובות" פון מוהרא"ש. ווי אויך פארשידענע גוטע טיפס און רעסיפס פאר די אידישע שטוב. דאס איז אויסער עטליכע אפטיילונגען פון קורצערע און לענגערע אינהאלטספולע שיעורים, אנגעפולט מיט חיזוק און עצות לויט ווי מוהרא"ש האט אונז געלערנט. די לאקאלע נומערן פון די פרויען ליניע קען מען אויך זען דא אונטן אינעם גליון.

די טעלעפאן ליניעס ווערן אפדעיטעט טעגליך, צו די הנאה פון די פילע צוהערער און אריינרופער וועלכע זענען זיך מחי' דערמיט יעדן טאג. שמעו ותחי נפשכם!

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו 347-509-4908 און מיר וועלן פרובירן בעז'ה עס צו שיקן צו אייד אהיים.

הבטחת מוהרא"ש

מוהרא"ש האט צוגעזאגט און מבטיח געווען אז ווער עס וועט ארויסהעלפן דאס דרוקן דעם ספר הקדוש אשר בנחל וועט זיכער זען א גרויסע ישועה און געהאלפן ווערן למעלה מדרך הטבע מיט וואס ער דארף. יעצט האט איר די געלעגנהייט צו האבן א חלק אין דרוקן "אשר בנחל" און געהאלפן ווערן מיט בני חיי ומנוחי, דיונים הגונים, רפואות וישועות. רופט שוין 845-248-1651

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה אייזיק אפפעל הי"ו צו די שמחת בר מצוה פון זיין זון למזל טוב הבחור גדלי' נ"ו דער אייבערשטער זאל העלפן ער זאל זען אסאך אידיש נחת פון זיינע קינדער געזונטערהייט, דורות ישרים ומבורכים.

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; און נאך < 212-444-9191 / 03303502361 / 845-414-8429 / ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 < BreslevCenter.com >

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות מן תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502361 / 845-414-8426 / ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502361 צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876